

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος πρώτον· ἐν Ἀθήναις,
ποῦ πλουτίζουν οἱ κηφήνες.

Χίλια δεκακόσια ὀγδοήντα τέσσαρα
Μία νὰ ταιριάζῃ ἄρρηκα λέξι: ΚΑΙΣΑΡΑ

Ὁ Ρωμηός τὴν ἐβδομάδα — μόνο μιὰ φορὰ θὰ βγάλῃ,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι — γιατί δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
Κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῇ — δὲν περιῶ: συνδρομητής.

Δὲν θὰ ἔχουμε τεφτέρια — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμὲ.
Μὲς ὅσων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμηός μας μιὰ δεκάρα
Κι' ἂς τὴν δίνῃ ὅποιος θέλει — εἰδ' ἄλλέως δὲν μᾶς μέλει.

Πέντε τοῦ Αὐγούστου
καὶ ἀρχὴ τοῦ μούστου.

Εἴκοσι δεκτῶ μετροῦμε
καὶ τὰ γένεια μας τραβοῦμε

Ὁ Νομάρχης ὁμιλῶν
καὶ σχεδὸν παραλαλῶν.

τοὺς πάλι μούφερε ἐδῶ αὐτὰ τὰ ντοκουμέντα;
τοὺς γὰρ ἔαυρος πρῶτ' ἦλθε νὰ μὲ ταραξῇ;
τῆγαινε γρήγορα, παιδί, καὶ φέρε μου μιὰ μέντα,
στερὰ τὸ γραφεῖό μου βάλει σὲ λίγη τάξι.
ἔρε ἀκόμη δυὸ ρακιά, μὰ μὴν ἀργήσης μόνο,
καὶ τούτα τὰ παληόχαρτα ἀμέσως τ' ἀκυρόνω.

τοὺ ρίχτηκαν οἱ ἄτιμοι μὲ τῆς ἐφημερίδες,
τοὺ ρίχτηκε κι' ὁ Δήμαρχος κι' οἱ Σύμβουλοι κι' οἱ ἄλλοι,
ἔμένα ὅταν ἔξαφνα μοῦ στρίψουνε ἡ βίδες,
τι θὰ κόψῃ ἔκοψε τὸ κλούβιο μου κεφάλι.
δημοτικὰ Συμβούλια καὶ τέτοια δὲν σηκώνω...
ἔ τῶρ' ἂς δούμε τὰ χαρτιά κι' ἀμέσως τ' ἀκυρόνω.

Περὶ ὕδατων καὶ νερῶν καὶ βρύσεων ἐν γένει...
ἔστε τώρα! μοῦ ζητοῦν ν' ἀφήσω κάθε βρύσι
στείνεται ἀδιόκοπα ὁ τοὺς δρόμους ἀνοιγμένη,
πύλιν μας ἀπὸ νερὰ παντοῦ νὰ πλημμυρήσῃ
ὁ Σούτσος νὰ δημοκοπῇ... μ' αὐτὰ δὲν τὰ σηκώνω,
ἔλαις τῆς βρύσαις μονομιᾶς ἐγὼ τῆς ἀκυρόνω.

Περὶ ἐνοικιάσεως κατὰ μειοδοσίαν,
ἔ τοῦ ὅτι ἀναψαν ὅσῃν Δημαρχίαν φῶτα...
ἔ αὐτὰ δὲν ἔδωσα καμμίαν ἐξουσίαν
ὁ Νομάρχην ἔπρεπε νὰ ἐρωτήσουν πρῶτα.
ἔπειδὴ τὸ ξέρουνε πῶς τέτοια δ' ἐν σηκώνω,
ἔ μου μονοκονδυλιά ἀμέσως τ' ἀκυρόνω.

«Περὶ τῆς ἐκποιήσεως δημοτικῶν πραγμάτων...»
αὐτὰ δὲν θὰ σαλέψουν ἀπὸ τὴν ἀποθήκη.
«Περὶ τῶν ἀκαθαρσιῶν καὶ περὶ ἀποπάτων...»
κι' αὐτὸ τὸ ζήτημα σ' ἐμὲ προσωπικῶς ἀνήκει.
«Περὶ... μὰ πῶς δὲν ἐννοοῦν πῶς τέτοια δὲν σηκώνω...
ἴδου λο πὸν ὅπου κι' αὐτὰ ἀμέσως τ' ἀκυρόνω.

«Περὶ ἀντλίας μὲ ἀτμὸν χρησίμου εἰς τὸν Δῆμον...»
σ' αὐτὸ δὲν εἶμαι σύμφωνος ἐγὼ καὶ τὸ γνωρίζουν.
«Περὶ ὀνοματίσεως δρομίσκων ἀνωνύμων...»
καὶ εἰς αὐτὸ δὲν συμφωνῶ κι' ἂν θελοῦν ἂς σφυρίζουν.
«Περὶ... μὰ εἶπα πῶς αὐτὰ ἐγὼ δὲν τὰ σηκώνω,
κι' ἔτσι χωρὶς ἀναβολὴν ἀμέσως τ' ἀκυρόνω.

«Περὶ τῆς νέας ἀγορᾶς καὶ περὶ ὁροφῆς τῆς...»
ἐγὼ ὑπὲρ τῆς παλαιᾶς εἶμαι ἐκ τῶν προτέρων.
«Περὶ κοπρῶνων κινητῶν ποιότητος ἀρίστης...»
εἶμαι ὑπὲρ τῶν ὀχετῶν πολὺ ὑγιεινέστερων.
«Περὶ καταβρεξίματος...» κι' αὐτὸ δὲν τὰ σηκώνω,
λοιπὸν καὶ τὸ κατὰβρεγμα ἀμέσως τ' ἀκυρόνω.

«Περὶ ἀπολυμάνσεων, περὶ βοσκῶν καὶ χοίρων...»
αὐτὸ τὸ ζήτημα ἐγὼ δὲν ἐννοῶ καθόλου.
«Περὶ ἀλόγων φορτηγῶν τοῦ Δήμου καὶ ἀγύρων...»
ἐγὼ δὲν τρώγω ἄχυρα κι' ἂς πᾶν κατὰ διαδόλου.
«Περὶ Νομάρχου ὁστὸ Δαφνίου...» ἂν ναι, σ' αὐτὸ καὶ μόνο
ἐξ ὀλοκλήρου συμφωνῶ καὶ δὲν τὰ ἀκυρόνω.

Φασουλής και Περικλέτος
ο καθέναν, νέτος σχέτος

Π.—Τί τρέχεις έτσι, βρέ κουτέ; μή σου στριψαν ή βίδες;
Φ.—Βρέ σώπα, και με κυνηγούν πέντ' έξη σταυρωτῆδες.
Π.—Μωρέ γιατί;
Φ.—Μὴν τὰ ρωτᾷς... ὕστερα σου τὰ λέω, και νὰ σου 'πῶ, βρέ Περικλή, μὰ τὸ Χριστὸ δὲν φταίω.
Π.—Μὰ μήπως γιὰ ἐπίστρατο και 'σένα κυνηγᾷνε;
Φ.—Βρέ τί ἐπίστρατο; αὐτὰ ἐπέρασαν και πᾶνε.
"Εχουμε ἄλλα βάσανα και δεύτερο κυνηγι, εἰσπράκτορες, τρεχάματα, και ὅπου φύγη φύγη.
Π.—Μὰ ἔλα στάσου μιὰ στιγμή, τσιφούτη, κι' ἐξηγήσου.
Φ.—Μωρὲ φαντάσου, Περικλή, και 'λίγο συλλογίσου ὅτι κι' ἐμένα, φαίνεται, πῆραν γιὰ δικηγόρο εἰς τὰ καλὰ καθούμενα και μοῦ ζητοῦσαν φόρο.
"Εγὼ δὲν εἶμαι, βρέ παιδιὰ, τοὺς λέω δικηγόρος, ἐγὼ εἶμ' ἓνας Φασουλῆς, ἓνας σουλατσαδόρος.
Ποιανοὺ τὰ λές, βρέ ἄτιμε; μοῦ λένε τότε 'ἐκείνοι, και νάσου ἓνας ἀπ' αὐτοὺς μιὰ καρδιὰ μοῦ δίνει.
Βρέ μὴν κτυπᾷτε καρδιαίς, αὐτὰ δὲν εἰν' ἄστεινα, μὰ νάσου κι' ἄλλη καρδιὰ χωρὶς καμμιά αἰτία.
Βρέ μὴν κτυπᾷτε καρδιαίς, κι' αὐτὰ δὲν τὰ σηκώνω, μὰ νάσου τρίτη καρδιὰ... τότε κι' ἐγὼ θυμόνω κι' ἀνοίγομαι, βρέ Περικλή, και πέρνω φόρα 'λίγη, πηδᾶω μία, δύο, τρεῖς, και ὅπου φύγη φύγη.
Π.—"Εται λοιπὸν τσακῶνουνε 'στὸν δρόμο τὸν καθένα;
Φ.—Μὰ πῶς; ἀκόμη, ἀδελφέ, δὲν τσακῶσαν και σένα;
"Εδῶ τσακῶνουνε γιατροὺς, τσακῶνουν ἀμαξάδες ἀραμπατζῆδες, τοκιστὰς, δασκάλους και παππάδες, φουρνάρηδες μανάβηδες, καὶ τι στραγαλατζῆδες, και ὅποιον ἄλλον εὔρουνε αὐτοὶ οἱ σταυρωτῆδες.
Π.—Μὰ δὲν μοῦ λές γιὰτὶ αὐτὸ τὸ νέο νταραβέρι;
Φ.—Μὰ τὲν' αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος! Τίποτα νὰ μὴν ζέρη! Νά! γιὰ τὸ ἐπιτήδευμα...
Π.—Και τείναι τοῦτο πάλι;
Φ.—Δὲν ξέρω... ἔτσι ἄκουσα νὰ τὸ φωνάζουν κι' ἄλλοι.
Π.—"Αλήθεια τί ἀκούεται γιὰ τῆς μονομαχίας;
Φ.—Τί νὰ σου 'πῶ, βρέ Περικλή, πολλαῖς ἐπιδημίας! Και μήπως εἶναι μόνο μιὰ, θαρρεῖς, μονομαχία;
ἔδω, μωρέ, θὰ κτυπηθῇ ἡ πυροβολαρχία, θὰ κτυπηθῇ τὸ πεζικό, τὸ ἱππικό, οἱ ναῦταις, οἱ σκαπανεῖς, οἱ ἔμποροι, οἱ φοιτηταί, οἱ ράφταις, θὰ κτυπηθοῦνε δάσκαλοι, ἀκόμη κι' ὁ Σεμετέλος.
Π.—Μὰ πές μου ἔγινε καμμιά πραγματικὴ ὡς τώρα;
Φ.—Και μήπως δὲν ἀκούονται πέντ' ἔξη κάθε ὥρα;
Π.—Τότε λοιπὸν θὰ 'γέμισαν ἀπὸ νεκρῶν οἱ δρόμοι.
Σὰν πόσοι ἐσκοτώθηκαν;
Φ.—Θαρρῶ, κανεῖς ἀκόμη.
Π.—"Αμμ' τότε τί χρειάζεται ἡ τόση ἱστορία;
Φ.—Νά! ἔτσι γιὰ νὰ γινεταὶ ὀλίγη φασαρία.

Π.—"Αλήθεια τί ἀκούεται γιὰ τοῦ Δρομοκαίτη;
Φ.—Τί νὰ σου 'πῶ βρέ Περικλή, θὰ γίνη ἓνα σπῆτι, ὅπου χωρὶς τὰ χωρατὰ πολὺ ἐπιθυμοῦσα τὰ ἔσχατα τοῦ βίου μου ἐκεῖ νὰ τὰ περνοῦσα.
Και νὰ σου 'πῶ ἀληθινὰ τὴν ταπεινὴ μου γνώμη; κρεῖμα 'στὰ τόσα κτίρια ποῦ 'γέμισαν οἱ δρόμοι! Πρὸ πάντων δὲ τὴν ἀτιμὴ αὐτὴ 'Ακαδημία, ποῦ ἄδειασι σιγὰ σιγὰ τοῦ Σίνα τὰ Ταμεῖα, και τώρα στέκεται ἐκεῖ με κουκουβάγιαι τόσαι, ἀντὶ ν' ἀκούωνται συχνὰ ὅλαις τῆς γῆς ἡ γλώσσαι, και νὰ μὴ φαίνεται ποτὲ οὔτε ψυχὴ καμμιά; ἀκούς ἐκεῖ Κατάστημα!... ἀκούς 'Ακαδημία! Πότε τὸ σπῆτι τοῦ Ζωρζῆ θὲ νὰ κτισθῇ μὲ 'μέρα νὰ ξεχειλίση με τρελλοὺς ἀμέσως πέρα πέρα, τότε νὰ 'δῆς, βρέ μάτια μου, τί γλώσσαι! τί σπῆτι! "Ετσι ἐγὼ ἐνόμιζα και τὴν 'Ακαδημία!
Π.—Κι' ὡς πόσοι λές πῶς θὲ νὰ 'μπούν;
Φ.—"Ὅσο κυτῶ 'στὸν μῦθόν μου φαίνεται 'στὴν πίστι μου πῶς θὲ νὰ 'μπούμε.
Κι' ἂν θέλῃς τώρα νὰ σου 'πῶ, χωρὶς μακρὰ νὰ νά! ποιοὶ κατὰ τὴ γνώμη μου θὲ ν' ἀπομείνουν ἐν τῇ πόλει;
"Ὁ Λάμπρος ὁ Κορομηλῆς, ὁ Πύρλας, ὁ Σταμοῦλης ὁ Κανελλίδης τῶν ΚΑΙΡΩΝ, ὁ δόκτωρ 'Αρεντοῦλης ὁ Σηλυβριώτης και μ' αὐτὸν ὁ κύριος Νομάρχης, και ὁ Καζάκης ὁ μακρὺς ἐκεῖνος Τμηματάρχης, ὁ Κυριακὸς ὁ Πρύτανης, ὁ κύριος Κουμπάρης, και με τὸ ὑποβρύχιον ὁ κύριος Γρυπάρης, ὁ Νοταρᾶς, ὁμογενὴς ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων, ὁ Στρούμπος ὁ Καθηγητὴς ἐκ τῶν φρονιμοτέρων, Μακράκης με τὸν Δαμαλά, γνωστοὶ εἰς τὰς 'Αθήνας, ὁ Στεφανίδης ὁ ἀβρός κι' ὁ ἔξοχος Δουζίνας.
Π.—Μ' αὐτοί, βρέ μποῦφο, θὲ νὰ μπούν ἀπ' ὅλους;

Τηλεγραφήματα καινούρια ποῦ ἔρχονται με τόση φούρια.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ, τόσαις τοῦ μηνός.—Εὐθὺς ποῦ κι' ἠκούσθη ὁ Πρωθυπουργὸς πῶς ὦρα ὦρα φθάνει, μαύρη σὲ κάθε μαγαζὶ ἐστήλωσαν παντιέρα, και ὁ καθένας ἀρπαξὲ κ' ἓνα παλῆδ' τηγάνι και καταμουντζουρώθηκαν γυναῖκες κι' ἄνδρες γιὰ νὰ φανῇ πρὸς ζῶντ' ὁ πένθος εἰς τὴν πόλιν.
ΜΕΘΑΝΑ, πέντε τοῦ μηνός.—Πρᾶγμα πολὺ εἰς σοβαρὸς καθηγητῆς γνωστὸς τῷ «'Ασμοδαίον» εἰς τὰ λουτρὰ εἰσεδυσεν ἔδω τὰ γυναικεῖα και ὡς ἐκ τούτου ταραχὴ μεγάλη κι' ἀταξία.
ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αὐθημερόν.—Με ταραχὴν μεγάλην ἡ Σύνοδος (ἔχουν Congrès) ἀπέριψε και πάλιν τῆς δεξιᾶς κι' ἀριστερᾶς τροπολογίας πάσας τὰς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος προχθὲς ἐπισυμβάσας.
"Εκ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ. "Εβλεπα 'στὸν ὕπνον μου κι' εἶναι κακὸ τὸ ὄνειρον...

Τὸ Πρακτορεῖον τοῦ

Νέα ἐποχὴ ἀνοίγει
κι' ὅλοι βγαίνουν 'στὸ κυνηγι.

Κι' ὁ Καζάκης 'βγήκε 'στὸ κυνηγι
κι' ἡ νύφαις δπου φύγη φύγη.

Γιὰ Λοιμοκαθαρτήρια ἐβγήκε χωρὶς σκύλο
'στὴν Πάρο, 'στὴν 'Αντίπαρο, 'στὰ Κύθηρα, 'στὴ Δῆλο.

Κι' ὁ Σεμετέλος 'στὸ κυνηγι 'βγήκε.
ἀλλὰ τρίχα οὔτε μιὰ εὗρηκε.

Και σκοτώνει λωποδύταις
σὰν νὰ ἦτανε σπουργίταις.

Και ὀλίγα γιὰ τὸ σπῆτι
τοῦ Ζωρζῆ Δρομοκαίτη.

"Ετιβὴ ὁ θεμέλιος Δρομοκαίτου λίθος παρόντος τοῦ πρωθυπουργοῦ και τῶν ἀρχῶν ἐν γένει, τοὺς ὑπεδέχθη με χαρὰν και τῶν τρελλῶν τὸ πλῆθος, και τέλος ὅλοι ἐφυγαν κατενθουσιασμένοι.

Μίαν εὐχὴν ἐκφράζομεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ: Τὸ εὐγενὲς μας κτίριον ποτὲ νὰ μὴν ἀδειάσῃ, ἔχουν πᾶς "Ελληὴν κύριος και "Ελληνὶς κυρία, εὐχόμεθα νὰ τὸ ἴδῃ και νὰ τὸ δοκιμάσῃ.

Εὐχόμεθα μετ' οὐ πολὺ και δεύτερον νὰ γίνη και ἐν ἀνάγκῃ μάλιστα νὰ κτίσωμεν και τρίτον, γιὰτὶ εἶναι μονοπώλιον και ἡ παραφροσύνη ἔδω 'στὴν χώραν τῶν Μουσῶν, 'στὴν χώραν τῶν χερσῶν.

"Αλλ' ὅμως ἡ τῆς πυρκαγῆς σκληρὰ ἐπιδημία εὐχόμεθα νὰ μὴ φανῇ και 'στὰ φρενοκομεία. Εἶναι τὰ μόνα κτίρια γιὰ τῶν Ρωμῶν τὴν χώρα, κι' εὐχόμεθα νὰ μὴν καοῦν κι' ἐκεῖνα καμμιάν ὥρα.

Χαιρετισμοί τῶν Καλογήρων,
ποῦ μένουν ἄνευ ποδογύρων.

"Αγγέλος πρωτοστάτης ἐξ οὐρανῶν ἐφάνη
βαστώντας εἰς τὸ χέρι παμμέγιστον φερμάνι.
"Εξαφνα ἔστην Πεντέλη γιὰ μιὰ στιγμή ἐστράφη,
καὶ εἶπε τὸ φερμάνι πῶς τέτοια λόγια γράφει.

Χαίρετε κοτσονάτοι, σφικτοὶ μου καλογέροι,
χορτάτοι μὲ μπουγάτσαις, αὐγά και χοιρομέρι.
Χαίρετε, ἀδελφοί μου, ποῦ μέσ' στοῦ Μοναστηρίου
διέρχεσθε τὸν βίον ἐν προτευχαῖς μονήρη.
Χαίρετε ὅτι εἰσθε πολὺ καλὰ θρεμμένοι
κι' ἔτσι παχεῖς ἡ ἄλλη ζωὴ σᾶς περιμένει.
Πλὴν χαίρετε πρὸ πάντων διότι εἰς τὸ μέλλον
γυναῖκα δὲν θὰ δῆτε ὡς ἄστρον ἀνατέλλον.

Χαίρετε ὅτι εἶναι πολλὰ τὰ κρίματά σας,
τὰ γλέντια, τὰ γχιουβέτσια, τὰ σουβλιστὰ ψητά σας.
Χαίρετε ὅτι εἰσθε ἀρσενικὸν χαρέμι
καὶ θηλυκὸς ἀκόμη ἡμίονος σᾶς τρέμει.
Χαίρετε ὅτι μόλις ξανοίξετε γυναῖκα
εἰς προὔπαντησίν της ὁρμάτε καὶ οἱ δέκα.
Μὰ χαίρετε πρὸ πάντων διότι εἰς τὸ μέλλον
γυναῖκα δὲν θὰ δῆτε ὡς ἄστρον ἀνατέλλον.

Χαίρετε ὅτι ἔχετε ἄλογα καὶ μουλάρια
Χαίρετε ὅτι ἔχετε γεμάτα τὰ κελλάρια.
Χαίρετε ὅτι στέλλετε εἰς τὸν Θεὸν λατρείας.
Χαίρετε ὅτι κάμνετε συχνὰς καθβαλαρίας.
Χαίρετε ὅτι ὁ Θεὸς ποτε δὲν θὰ ξεχάσῃ
πῶς βάζετε ἐνίοτε φωτιά καὶ εἰς τὰ δάση.
Χαίρετε ὅτι οὔτε μιὰ δὲν ἔχετε φροντίδα,
μὰ γιὰ γυναῖκα θὰ γενῇ τὸ μάτι σας γαρίδα.

Χαίρετε ὅτι τῆς νυκτιάς θὰ τῆς περνάτε μόνοι.
Χαίρετε ὅτι χωριστὰ καθέννας θὰ τὸ στρώνῃ.
Χαίρετε ὅτι ὄνειρα χρυσὰ θὰ σᾶς κοιμίζουν
καὶ ὅπτασιαι θηλυκαὶ δὲν θὰ σᾶς σκανδαλίζουν.
Χαίρετε ὅτι μένετε εἰς τὸ ἐξῆς παρθένοι
κι' ἔτσι ἄγνοὺς ἡ μέλλουσα ζωὴ σᾶς περιμένει.
Χαίρετε ὅτι οὔτε μιὰ δὲν ἔχετε φροντίδα,
μὰ γιὰ γυναῖκα θὰ γενῇ τὸ μάτι σας γαρίδα.

"Αγγέλος πρωτοστάτης εἰπὼν αὐτὰ μὲ κέφι,
ἄφησε τὸ φερμάνι κι' ἐκρύφτηκε ἔσθ' ἀνέφη.
Ἦσαν καὶ ἀγκυλοῦντες ἐκεῖ κοντὰ ποιμένες,
καὶ κάμποσαις γελάδαῖς ἔσθ' ἰσχυρὸ ζακλωμέναις.

Ἴδου καὶ κατὰ κόρον
καυγάδες περὶ φόρων.

Μέσα σὲ δρόμους κεντρικοὺς καὶ μὲς ἔσθ' ἀκροφάνειαι
ἀψιμαχίαι γίνονται μεγάλαι περὶ φόρων,
καὶ ἐπιπίπτουν ἐνοπλοὶ μ' ἀληθινὴ μανία
στρατὸς καὶ χωροφύλακες κατὰ τῶν δικηγόρων.
Καὶ ὡς συνήθως γίνεται ἰδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα,
πέφτει καὶ κάποτε σθερὰ καὶ γρονθοπατινάδα.

Κι' ἰδοὺ! ἀπὸ τὴν τραχηλὶ ἀμέσως τοὺς ἀρπάζουν
κι' ἐπιτηδεύματα ζητοῦν ἀπὸ τοὺς δικηγόρους,
ἐκεῖνοι τρέχουν ἐντρομοὶ καὶ φεύγοντες φωνάζουν
πῶς ὅ,τι κι' ἂν κερδίζουνε δὲν φθάνει γιὰ τοὺς φόρους.
Μεθαύριον θ' ἀκούσωμε, ἂν ἔχωμε τὴν τύχη,
πῶς φόρο θὰ πληρώνουνε καὶ τοῦ ΡΩΜΗΟΥ οἱ στήνη.

Περίεργα φαινόμενα
εἰς οὐρανὸν ὁρώμενα.

Νέα σημεῖα τῶν καιρῶν ἐφ' ἤντησαν καὶ πάλιν...
ἐν Σύρῳ κοῦκοι ἀπειροὶ πετοῦν εἰς τὸν αἰθέρα.
καὶ ἡ ὁ τύπος, φαίνεται, πολλὰ κοῦκοὶ θὰ βγάλῃ
ἢ τέλος πάντων σίγουρα θὰ ἔλθῃ κι' ἡ χολέρα.
Ἄλλ' ὁ λαὸς ὁ ἀμαθὴς κοντεύει νὰ πιστεύσῃ
πῶς ἴσως ὁ Πρωθυπουργὸς ἔσθ' ἰσχυρὸ ταξιδεύσῃ.

Διάφορα κοινωνικά
παραπολὺ σημαντικά.

—Κλοπὴ μεγάλη ἔγινε κι' ἐν Καπνοκοπτηρίῳ
κι' ἐνοχοὶ συνελήφθησαν ὑπάλληλοι τοῦ δότο.
—Σκέψις Κεφάλαι τοῦ γνωστοῦ κι' Ἐσρέφ τοῦ Ἀρβανί
τοῦ Νεγρεπόντη τοῦ πτωχοῦ νὰ γδύσουνε τὸ σπῆτι.
—Ὁ Κρέμος παραιτήθηκε ἀπὸ Γυμνασιάρχης.
—Ἀφεύκτως παρεφρόνησαν Λομβάρδος καὶ Νομάρχης.
—Ἐκ τῆς Ἰθάκης βουλευτὴς, ὅπως ὁ κόσμος λέγει,
κάποιος Πι Μαυροκέφαλος ἐσχάτως ἐξελέγη.
—Γιὰ λόγους ἔρωτος λεπτοῦς, ὅπου κανεὶς δὲν ξέρει,
στραγαλατζίης ἐπλήρωσε προχθὲς ἓνα μπαρμπέρη.
—Τελείωσε δὲν αἵματα καθε μόνοναχία.
—Αἱ ἐργασίαι προχωροῦν εἰς τὴν ἀνθρακωρυχεῖα.
—Λοχίνας τὸ στεφάνι τῶν Ἀνακτόρων ἤδη.
—Κατ' ἄγγελον ὁ Νομάρχης μας τὸν Λούη καὶ Λεβιδή,
μὰ κι' ἄλλους ἔχει, φαίνεται, σκαποὺ νὰ καταγγεῖλῃ
καὶ ὅλους τοὺς Συμβούλους μας ἔσθ' ἰσχυρὸ νὰ στείλῃ.

Τοῦ Ρωμοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἔσθ' τυπογραφεῖα
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἓνα κάποιον Φαρμακεῖον,

Καφενὲ τῶν «Εὐφρονούντων» — νύκτα μέρα συζητούντων,
μὲ μπακαλῆδες καμπότους — πατακτῆδες ἄλλους τόσους,
μ' οὐρησῆρια, σαντούρια, — καὶ μιὰ μάνδρα μὲ γαϊδούρια